Kronika parafii pw. św. Floriana w Kędzierzynie – Koźlu

Wierząc opatrzności Bożej, ufając w Jej opiekę oraz polecając się wstawiennictwu naszego patrona św. Floriana rozpoczynamy pisanie naszej kroniki

Kędzierzyn - Azoty
wrzesień 1991r.

ROK 1990

„A teraz, bracia, pokażmy naszym braciom, że od nas zależy ich życie i wszystko, co święte, świątynia i ołtarz opierają się na nas. Za to wszystko będziemy dziękować Panu Bogu naszemu, który doświadcza nas, tak jak i naszych przodków.”

Jdt 8, 24-25

Osiedla mieszkaniowe „Azoty” i „Zacisze” należą do miasta Kędzierzyn - Koźle mimo znacznej odległości od centrum. Zostały one zbudowane częściowo w czasach II Wojny Światowej i rozbudowane w latach późniejszych. Mieszkańcy tych osiedli korzystają ze żłóbka, przedszkola, szkoły podstawowej, sklepów różnych branż, poczty i punktów usługowych. Znajdują się tu też hotele, szkoła zawodowa z internatem, ośrodek zdrowia i obiekty rekreacyjno-sportowe (basen, lodowisko). Od macierzystej parafii św. Mikołaja dzieli je około 4 km w tym ochronny pas lasu. Ta odległość oraz trudności lokacyjne leżały u podstaw wieloletnich starań mieszkańców o wybudowanie kaplicy. Zabiegano o to bezskutecznie od 40 lat.

W połowie lat pięćdziesiątych powstał pierwszy komitet budowy kościoła, któremu przewodniczył Pan Antoni Pawelak. Mimo usilnych starań, Dyrekcja Zakładów Azotowych i władze miejskie nie wyraziły zgody na wybudowanie nawet kaplicy.

Na początku lat osiemdziesiątych ten sam komitet zabiegał o zezwolenie na przystosowanie budynku restauracji „Stylowa” na kaplicę i salę katechetyczną. Starania te również nie przyniosły efektu.

W roku 1989 komitet pod przewodnictwem Pana Romana Myśliwczuka we współpracy z ks. Józefem Stryczkiem - Proboszczem parafii św. Piusa X na Osiedlu - Blachownia w Kędzierzynie - Koźlu rozpoczął kolejne starania

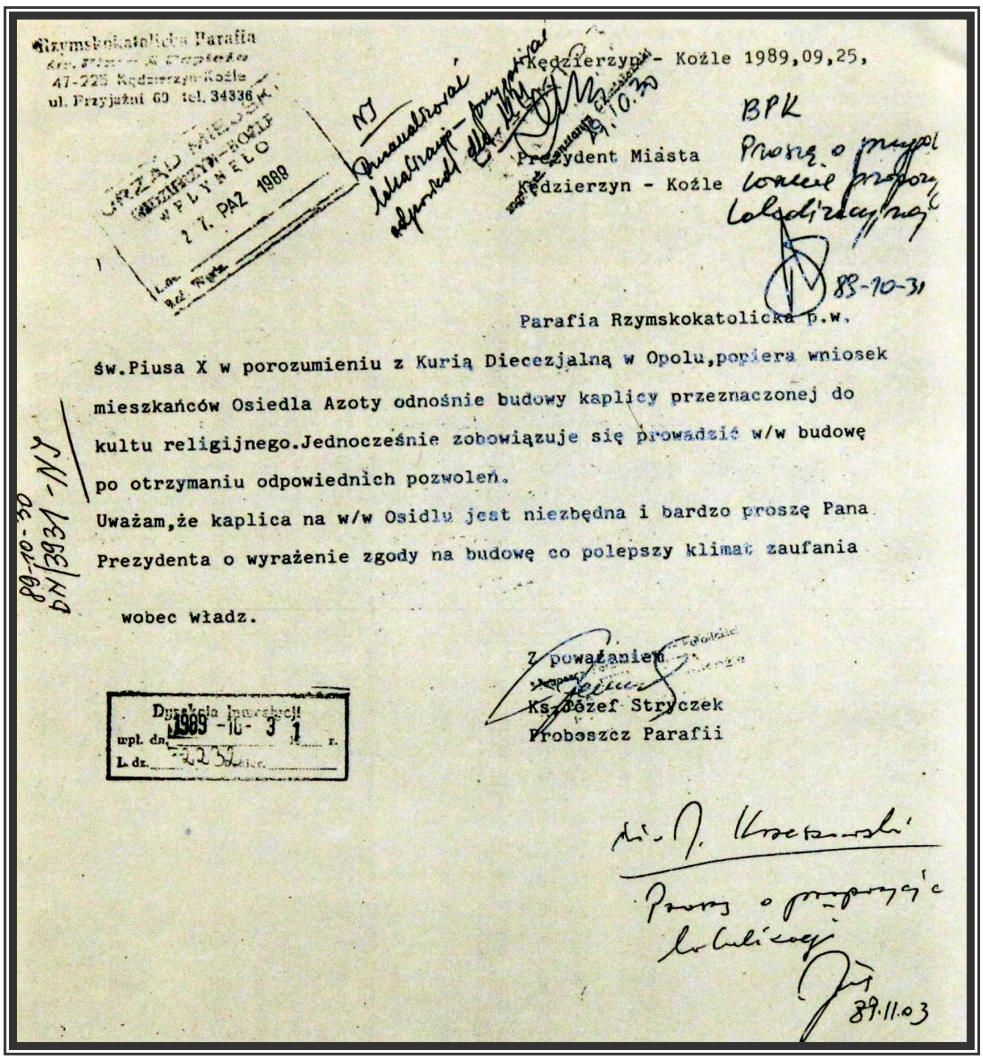

Rzymskokatolicka Parafia
47-225 Kędzierzyn-Koźle
ul. Przyjaźni 60 tel. 34336

Kędzierzyn - Koźle 1989,09,25,

Prezydent Miasta
Kędzierzyn - Koźle

Parafia Rzymskokatolicka p.w. św.Piusa X w porozumieniu z Kurią Diecezjalną w Opolu,popiera wniosek mieszkańców Osiedla Azoty odnośnie budowy kaplicy przeznaczonej do kultu religijnego.Jednocześnie zobowiązuje się prowadzić w/w budowę po otrzymaniu odpowiednich pozwoleń.
Uważam,że kaplica na w/w Osidlu jest niezbędna i bardzo proszę Pana Prezydenta o wyrażenie zgody na budowę co polepszy klimat zaufania wobec władz.

Z poważaniem
Ks. Józef Stryczek
Proboszcz Parafii

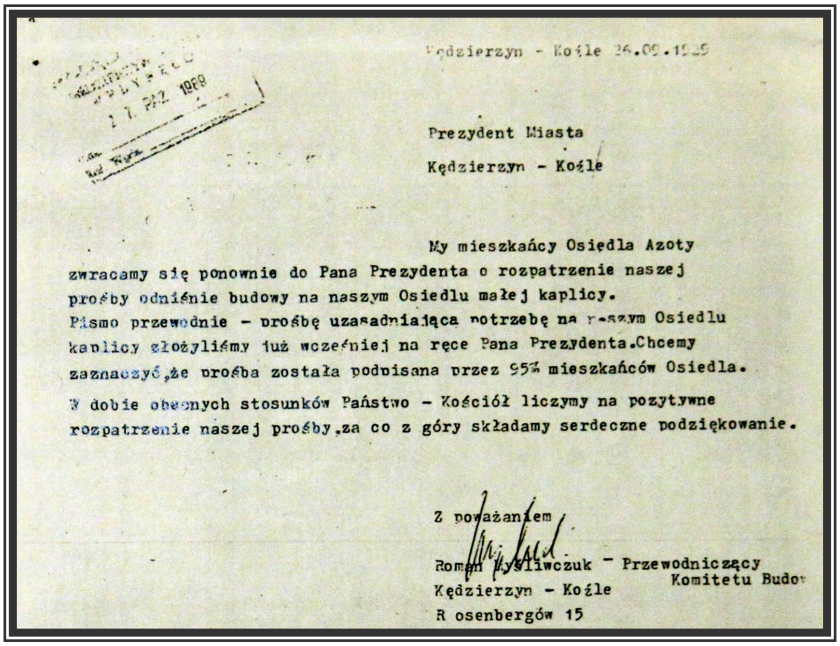

Kędzierzyn - Koźle 26.09.1989

Prezydent Miasta
Kędzierzyn - Koźle

My mieszkańcy Osiedla Azoty zwracamy się ponownie do Pana Prezydenta o rozpatrzenie naszej prośby odnośnie budowy na naszym Osiedlu małej kaplicy.
Pismo przewodnie - prośbę uzasadniająca potrzebę na naszym Osiedlu kaplicy złożyliśmy już wcześniej na ręce Pana Prezydenta.Chcemy zaznaczyć,że prośba została podpisana przez 95% mieszkańców Osiedla.
W dobie obecnych stosunków Państwo - Kościół liczymy na pozytywne rozpatrzenie naszej prośby,za co z góry składamy serdeczne podziękowanie.

Z poważaniem
Roman Pyśliwczuk - Przewodniczący Komitetu Budo
Kędzierzyn - Koźle
Rosenbergów 15

Wniosek Proboszcza Parafii św. Piusa X na Blachowni oraz wniosek mieszkańców osiedla Azoty odnośnie budowy kaplicy na tymże osiedlu.

Rozważano trzy lokalizacje nowego obiektu sakralnego. Biuro projektów przy Zakładach Azotowych opracowało wstępny projekt lokalizacji proponując trzy działki do wyboru budowy kościoła.

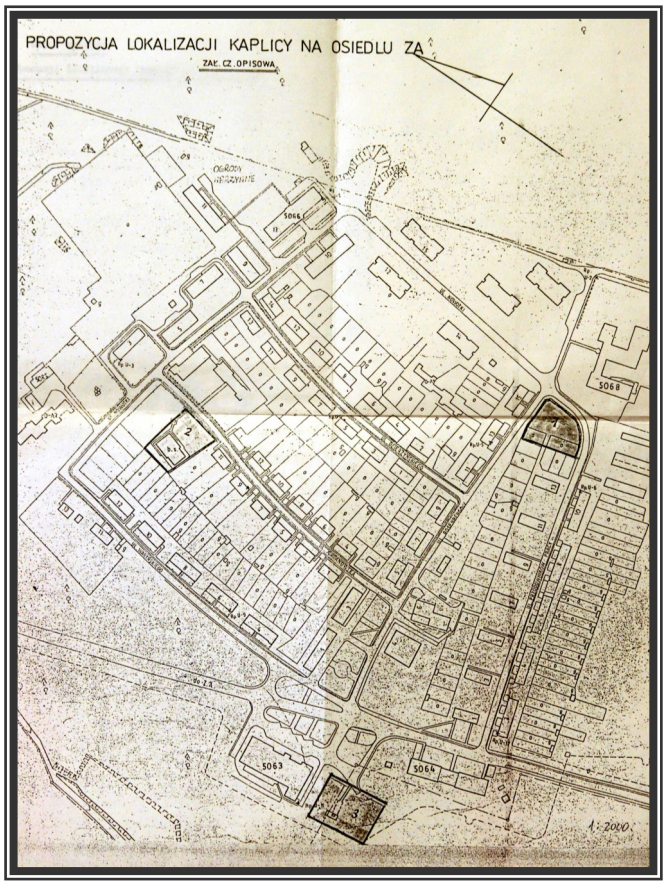

Propozycja lokalizacyjna nr 1 - teren o powierzchni 40 x 40 m - 1600 m2 położony u zbiegu ulic Rosenbergów i Przodowników Pracy w bezpośrednim sąsiedztwie Szkoły Podstawowej nr 3. Teren pozbawiony drzewostanu, częściowo zajęty przez przydomowe ogródki. Dojście do proponowanej kaplicy nie kolidowałoby z ruchliwym ciągiem komunikacyjnym Kędzierzyn - Zakłady Azotowe. Teren w całości stanowi własność Zakładów Azotowych.

Propozycja lokalizacyjna nr 2 - teren o powierzchni 50 x 35 m - 1750 m2 przy ulicy Jordanowskiej obejmuje część obecnego Ogródka Jordanowskiego, która jest nie porośnięta drzewami. Na proponowanej działce znajduje się nieczynny basen kąpielowo - pożarowy, który może zostać zlikwidowany. Dojście podobnie jak w propozycji nr 1 nie koliduje z ruchliwymi ciągami komunikacji samochodowej. Teren w całości stanowi własność Zakładów Azotowych.

Propozycja lokalizacyjna nr 3 - działka między hotelami AB i Hotelem C w miejscu obecnie czynnej pijalni piwa „Balbina" 40 x 50 - 2000 m2. Tren 2/3 poza granicą własności Zakładów Azotowych, należący do Dyrekcji Lasów Państwowych. Wymagana likwidacja lub przeniesienie w inne miejsce pawilonu pijalni piwa. Teren rzadko porośnięty drzewami. Dojście proponowanej lokalizacji kaplicy krzyżuje się z ruchliwym ciągiem komunikacyjnym Kędzierzyn - Azoty.

Niezależnie od istniejącego już komitetu powstaje w 1990 roku kolejny komitet w składzie:

1. Henryk Kielbowicz - przewodniczący
2. Jan Krzeszowski
3. Alfred Kaczor
4. Andrzej Hamilka
5. Jan Plicko
6. Emil Figura
7. Andrzej Huszcza
8. Fabian Płokita
9. Zofia Romanowska
10. Michalina Sieja
11. Weronika Huszcza
12. Barbara Urbańska
13. Jacek Urbański
14. Danuta Sebesta

Nowy komitet zabiega o zgodę Dyrekcji Zakładów Azotowych „Kędzierzyn" o przekazania wolno stojącego budynku na Osiedlu „Zacisze". Budynek po niewielkim remoncie mógłby spełniać rolę kaplicy.

Budynek powstał w 1945 roku. Początkowo mieścił się tam klub „Śmiałek" i korzystała z niego młodzież Ochotniczych Hufców Pracy mająca w sąsiedztwie swoje kwatery. Odbywały się tam dyskoteki oraz projekcje filmów.

Budynek powstał w 1945 roku. Początkowo mieścił się tam klub „Śmiałek” i korzystała z niego młodzież Ochotniczych Hufców Pracy mająca w sąsiedztwie swoje kwatery. Odbywały się tam dyskoteki oraz projekcje filmów. Na przełomie lat 70 i 80-tych był tam sklep meblowy. Od roku 1985 w budynku tym mieścił się klub „Junak” dla potrzeb Oddziałów Obrony Cywilnej - OOC. Pobyt OHP o OOC na „Zaciszu” przydał temu osiedlu złą sławę. Często miały tam miejsca awantury, pijatyki, kradzieże itp.

Zdania mieszkańców na temat adaptacji tego budynku na kaplicę były podzielone. Większość twierdziła, że nie jest w stanie ponieść ogromnych kosztów budowy nowego kościoła, ponieważ Osiedla nie należą do zamożnych. Pewną część mieszkańców stanowią emeryci oraz młode małżeństwa zajmujące mieszkania rotacyjne. Wzrastające ciągle liczba dzieci w wieku szkolnym uczyniła sprawę budowy kaplicy na Osiedlu bardzo pilną.

O koncepcji pierwszego lub drugiego komitetu miał się wypowiedzieć ogół mieszkańców obu osiedli. W maju 1990 roku odbyło się spotkanie mieszkańców w Hotelu „Centralnym” z udziałem ks. Biskupa Jana Wieczorka i Proboszcza parafii św. Mikołaja Manfreda Kokotta. Niektórzy mieszkańcy stwierdzili, że „budynek o tak nieciekawej przeszłości nie powinien być kościołem”. Na co ks. Biskup odpowiedział:

“Fatima - miejsce objawień Matki Bożej a dziś kultu i ciągłych nadzwyczajnych uzdrowień, miejsce nieustającego kultu Boga i Maryi - wcześniej, przed rokiem 1917 było śmietniskiem. Częstochowa - miejsce, gdzie stoi klasztor Jasnogórski - był wcześniej miejscem spotkań różnych band. Fakty te mówią same za siebie.”

Na zebraniu ks. Proboszcz parafii św. Mikołaja przypomniał, że: *„pierwszym człowiekiem, który zwrócił uwagę na to, że w tym budynku może powstać kościół, gdyż Zakłady Azotowe chcą się go pozbyć, a usytuowanie jego jest bardzo korzystne - był mieszkaniec osiedla Azoty, Pan Edmund Tuczyński. Powiadomił mnie o tym śpiesznie, przyjechawszy na rowerze, wiosną 1990r.”* Następnie bardzo dużo w tej sprawie poczynił przewodniczący komitetu Pan Henryk Kiełbowicz. Rozmawiał na ten temat z Dyrektorem Zakładów Azotowych - Konstantym Chmielowskim, który pozytywnie ustosunkował się do całej sprawy.

Kontaktował się także z ks. Biskupem Janem Wieczorkiem. Kuria bardzo szybko zareagowała na wniosek ks. Proboszcza Manfreda Kokotta. Na zebraniu przegłosowano lokalizację kościoła na „Zaciszu” w dawnym klubie „Śmiałek”.

Kuria Diecezjalna w Opolu dnia 22 czerwca 1990 r. erygowała parafię pod wezwaniem św. Floriana w Kędzierzynie - Azotach. Odbyło się to wszystko w ciągu jednego tygodnia. W tym samym dniu ks. Biskup Alfons Nossol ustanowił ks. Jana Dworzaka proboszczem nowej parafii.

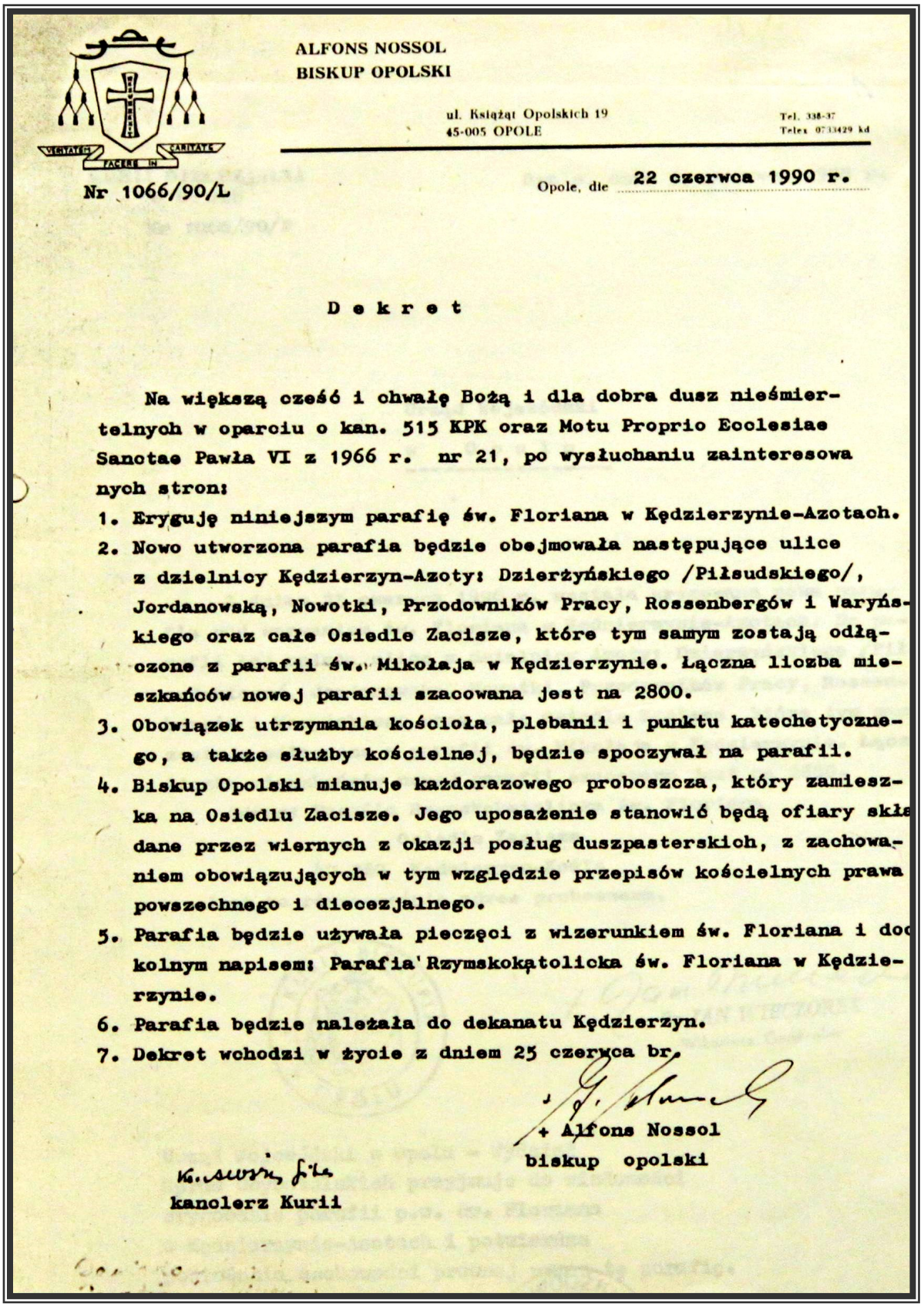

ALFONS NOSSOL
BISKUP OPOLSKI

ul. Książąt Opolskich 19
45-005 OPOLE

Tel. 338-37
Telex 0733429 kd

Nr 1066/90/L

Opole, dle 22 czerwca 1990 r.

D e k r e t

Na większą cześć i chwałę Bożą i dla dobra dusz nieśmiertelnych w oparciu o kan. 515 KPK oraz Motu Proprio Ecclesiae Sanctae Pawła VI z 1966 r. nr 21, po wysłuchaniu zainteresowanych stron:

1. Erygują niniejszym parafię św. Floriana w Kędzierzynie-Azotach.
2. Nowo utworzona parafia będzie obejmowała następujące ulice z dzielnicy Kędzierzyn-Azoty: Dzierżyńskiego /Piłsudskiego/, Jordanowską, Nowotki, Przodowników Pracy, Rossenbergów i Waryńskiego oraz całe Osiedle Zacisze, które tym samym zostają odłączone z parafii św. Mikołaja w Kędzierzynie. Łączna liczba mieszkańców nowej parafii szacowana jest na 2800.
3. Obowiązek utrzymania kościoła, plebanii i punktu katechetycznego, a także służby kościelnej, będzie spoczywał na parafii.
4. Biskup Opolski mianuje każdorazowego proboszcza, który zamieszka na Osiedlu Zacisze. Jego uposażenie stanowić będą ofiary składane przez wiernych z okazji posług duszpasterskich, z zachowaniem obowiązujących w tym względzie przepisów kościelnych prawa powszechnego i diecezjalnego.
5. Parafia będzie używała pieczęci z wizerunkiem św. Floriana i dookolnym napisem: Parafia Rzymskokatolicka św. Floriana w Kędzierzynie.
6. Parafia będzie należała do dekanatu Kędzierzyn.
7. Dekret wchodzi w życie z dniem 25 czerwca br.

+ Alfons Nossol
biskup opolski

kanclerz Kurii

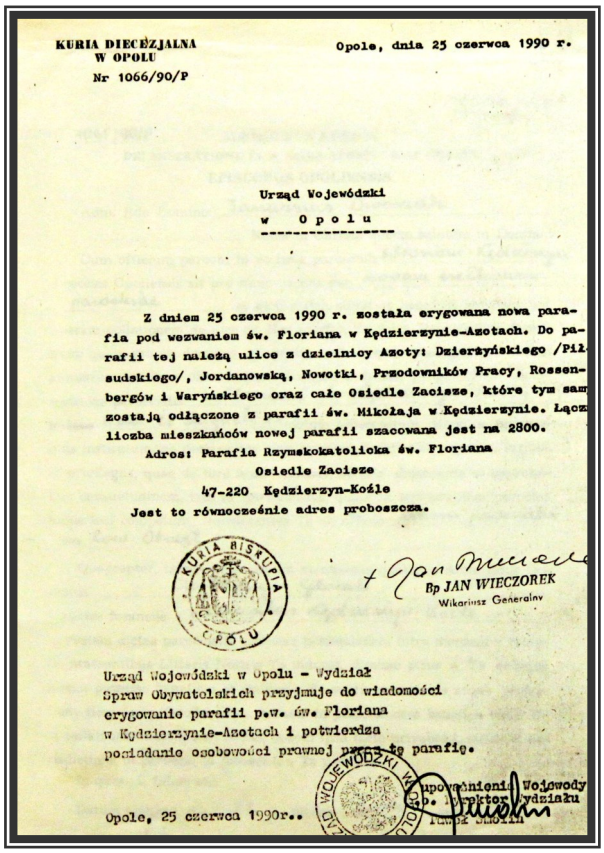

KURIA DIECEZJALNA
W OPOLU
Nr 1066/90/P

Opole, dnia 25 czerwca 1990 r.

Urząd Wojewódzki
w Opolu

Z dniem 25 czerwca 1990 r. została erygowana nowa parafia pod wezwaniem św. Floriana w Kędzierzynie-Azotach. Do parafii tej należą ulice z dzielnicy Azoty: Dzierżyńskiego /Piłsudskiego/, Jordanowską, Nowotki, Przodowników Pracy, Rossenbergów i Waryńskiego oraz całe Osiedle Zacisze, które tym samym zostają odłączone z parafii św. Mikołaja w Kędzierzynie. Łączna liczba mieszkańców nowej parafii szacowana jest na 2800.

Adres: Parafia Rzymskokatolicka św. Floriana
Osiedle Zacisze
47-220 Kędzierzyn-Koźle
Jest to równocześnie adres proboszcza.

KURIA BISKUPIA OPOLU

+ Jan Wieczorek
Bp JAN WIECZOREK
Wikariusz Generalny

Urząd Wojewódzki w Opolu - Wydział Spraw Obywatelskich przyjmuje do wiadomości erygowanie parafii p.w. św. Floriana w Kędzierzynie-Azotach i potwierdza posiadanie osobowości prawnej przez tę parafię.

Opole, 25 czerwca 1990r.

Upoważniony Wojewody
Z-ca Dyrektora Wydziału
Tadeusz Zbroja

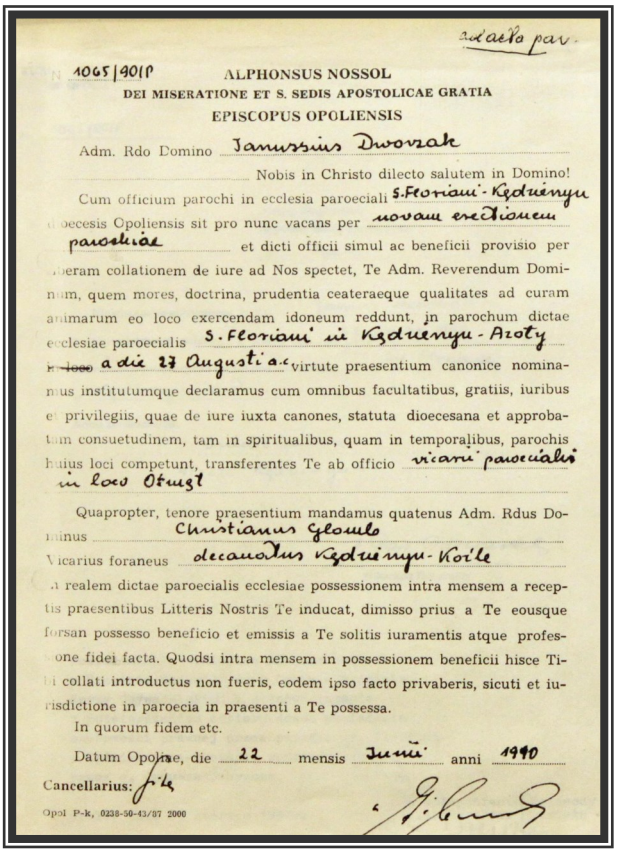

ad acta par.

1065/90/P

ALPHONSUS NOSSOL
DEI MISERATIONE ET S. SEDIS APOSTOLICAE GRATIA
EPISCOPUS OPOLIENSIS

Adm. Rdo Domino Janussius Dworzak

Nobis in Christo dilecto salutem in Domino!

Cum officium parochi in ecclesia paroeciali S. Floriani - Kędzierzyn diocesis Opoliensis sit pro nunc vacans per novam erectionem parochiae et dicti officii simul ac beneficii provisio per liberam collationem de iure ad Nos spectet, Te Adm. Reverendum Dominum, quem mores, doctrina, prudentia ceateraeque qualitates ad curam animarum eo loco exercendam idoneum reddunt, in parochum dictae ecclesiae paroecialis S. Floriani in Kędzierzyn - Azoty ~~in loco~~ a die 27 Augusti a.c. virtute praesentium canonice nominamus institutumque declaramus cum omnibus facultatibus, gratiis, iuribus et privilegiis, quae de iure iuxta canones, statuta dioecesana et approbatam consuetudinem, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, parochis huius loci competunt, transferentes Te ab officio vicarii paroecialis in loco Otmęt

Quapropter, tenore praesentium mandamus quatenus Adm. Rdus Dominus Christianus Głowacki Vicarius foraneus decanatus Kędzierzyn-Koźle in realem dictae paroecialis ecclesiae possessionem intra mensem a receptis praesentibus Litteris Nostris Te inducat, dimisso prius a Te eousque forsan possesso beneficio et emissis a Te solitis iuramentis atque professione fidei facta. Quodsi intra mensem in possessionem beneficii hisce Tibi collati introductus non fueris, eodem ipso facto privaberis, sicuti et iurisdictione in paroecia in praesenti a Te possessa.

In quorum fidem etc.

Datum Opoliae, die 22 mensis Junii anni 1990

Cancellarius:

Opol P-k, 0238-50-43/87 2000

Do spraw proceduralnych należało jeszcze ustanowienie patrona nowej parafii. Biorąc pod uwagę fakt bliskiego sąsiedztwa kościoła z zakładami chemicznymi i dobrze zorganizowaną jednostką straży pożarnej, Kuria Diecezjalna ustanowiła św. Floriana - patrona strażaków i chemików - opiekunem naszej parafii. O trafności doboru patrona niech poświadczy wspomnienie księdza Proboszcza:

"Gdy przywiozłem do zatwierdzenie projekt budowy kościoła, Komendant Wojewódzkiej Straży Pożarnej w Opolu miał pewne zastrzeżenia i wątpliwości. Gdy powiedziałem, że patronem parafii jest św. Florian wątpliwości te zniknęły natychmiast. W ten sposób św. Florian już na początku nam pomógł."

Wkrótce potem, 2 sierpnia 1990r. , została podpisana umowa pomiędzy Zakładami Azotowymi a parafią św. Floriana na mocy której Zakłady przekazują parafii na czas nieoznaczony budynek na Osiedlu „Zacisze” przy ul. Chemików 3.

Ewenementem jest ulokowanie tymczasowej plebanii w hotelu robotniczym „Jodła”, w pobliżu budynku kościelnego. Z relacji ks. Proboszcza parafii św. Floriana Janusza Dworzaka wynika, że lokalizacja plebanii na jakiś czas w hotelu robotniczym kryje za sobą wiele pozytywów; między innymi ten, że zanikają bariery, które ludziom zamieszkującym hotele robotnicze uniemożliwiłyby częsty kontakt i swobodną rozmowę o swej wierze z kapłanem występujące przy istnieniu tradycyjnej plebanii.

29 sierpnia 1990 r. na placu kościelnym postawiono krzyż ufundowany przez Pana Henryka Kiełbowicza.

Pierwsza Msza Święta polowa w nowoutworzonej parafii odbyła się 2 września 1990r. o godz. 10:00, obok budynku przyszłego kościoła.

Od następnego dnia rozpoczęto prace adaptacyjne w budynku dawnego klubu „Śmiałek”.

Ze względu na fatalną aurę, przyśpieszono przystosowanie budynku do odbywania nabożeństw. Dnia 9 września 1990r. Msza święta odbyła się już w zaadaptowanym budynku. W niedługim czasie w parafii ochrzczono pierwsze dziecko. Było to 23 września 1990r. Chrzest przyjęła Katarzyna Jaworska.

Dużym przeżyciem, które bardzo skonsolidowało mieszkańców i wyzwoliło ogromną potrzebę zbliżenia się do Maryi, były nabożeństwa różańcowe. Wtedy też powstały dwie Róże Różańcowe.

W miesiącu październiku udzielono pierwszego Sakramentu Małżeństwa. Nowożeńcami byli: Barbara Szymek i Mariusz Kajdewicz.

14 października 1990r. podczas niedzielnej Mszy Świętej ks. Dziekan Jan Piechaczek wprowadza ks. Janusza Dworzaka na urząd Proboszcza Parafii.

Na zlecenie ks. Proboszcza rozpoczęto prace nad przygotowaniem projektu przebudowy istniejącego budynku. Projektanci:

1. Ewa Krupa - architekt główny
2. inż. Tadeusz Buczma - branża budowlana
3. mgr inż. Jerzy Pięta - instalacja CO i węzeł cieplny
4. inż. Barbara Petek - instalacje elektryczne
5. inż. Jan Krzeszowski - opinia techniczna, metryka projektu
6. mgr inż. Teresa Klimek - instalacja wodno-kanalizacyjna

W ostateczności projekt przedstawia się następująco:

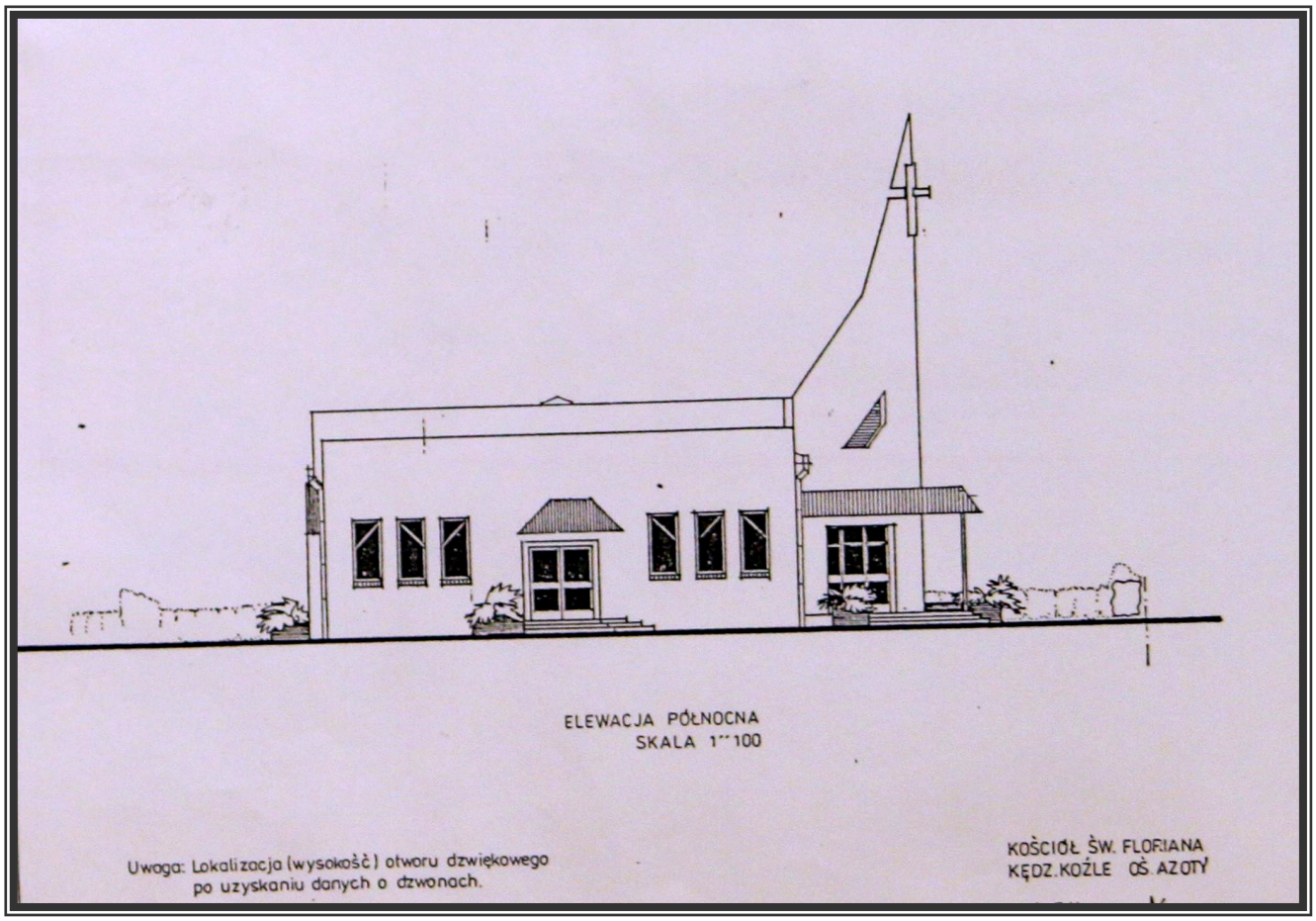

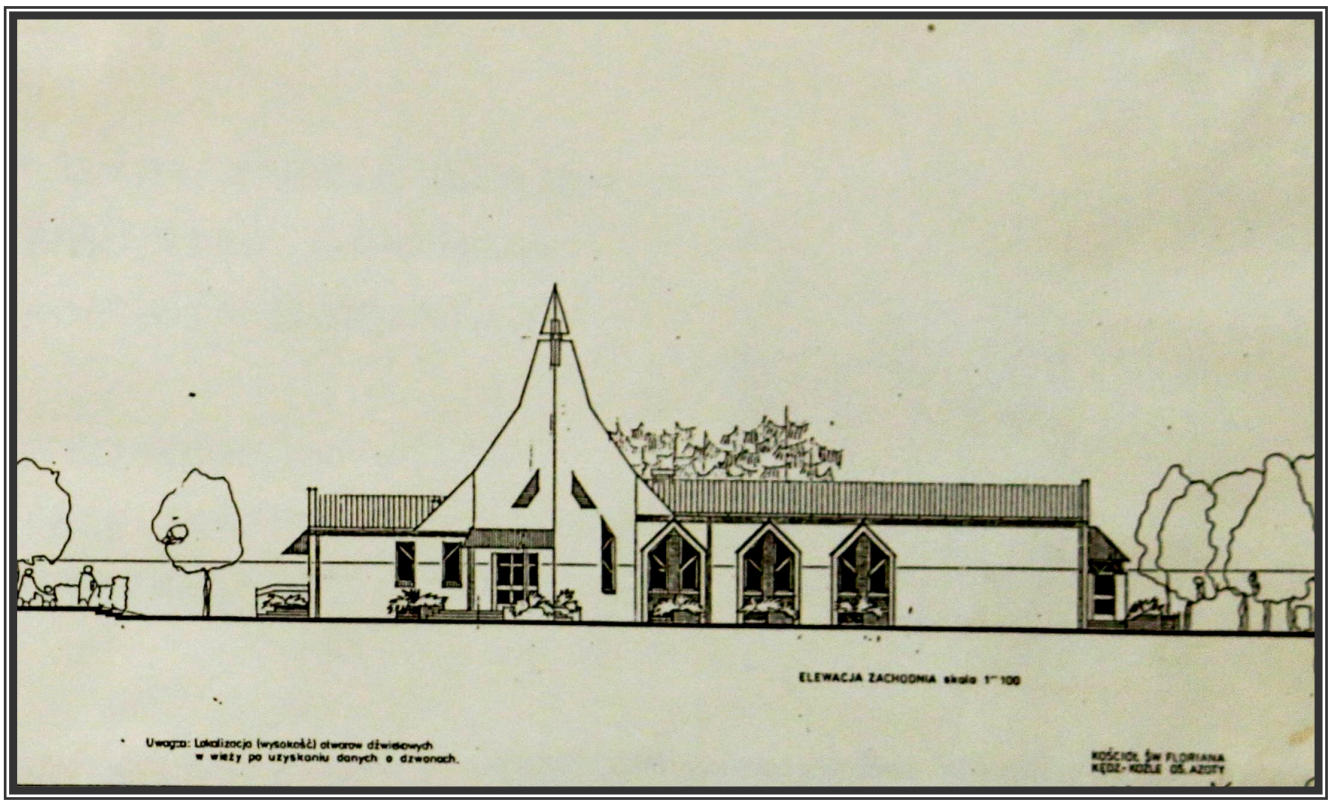

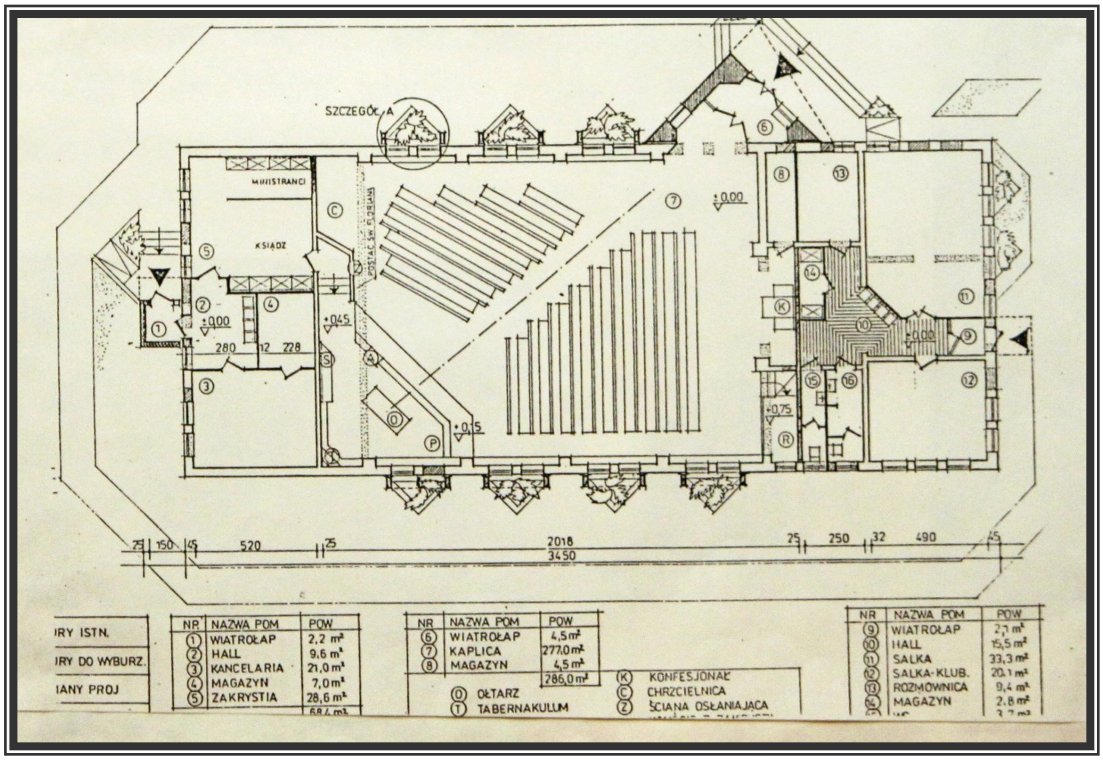

Na początku listopada 1990 r. dzięki dużym zbiorom książek ks. Proboszcza uruchomiono Bibliotekę Parafialną czynną dwa razy w tygodniu (czwartek i niedziela) po Mszach Świętych. Z każdym dniem przybywało czytelników, tak wśród dorosłych jak i dzieci. Przy Bibliotece powstał punkt sprzedaży książek i kartek świątecznych.

Nadszedł Adwent a z nim roraty przygotowujące do Świąt Bożego Narodzenia. Nasze skromne pomieszczenie kościelne wymagało odpowiedniego wystroju. Dzięki zaangażowaniu parafian powstała nastrojowa dekoracja.

24 grudnia 1990 r. odbyła się w naszej parafii pierwsza pasterka. Frekwencja przeszła najśmielsze oczekiwania - kościół nie pomieścił wiernych. Najtłumniej obleganym miejscem świętym była szopka betlejemska rozjarzona tysiącem światełek.

Nasz kościół w zimowej scenerii:

Po raz pierwszy na naszym osiedlu z okazji Świąt Bożego Narodzenia miało miejsce spotkanie opłatkowo - kolędowe z emerytami oraz samotnymi mieszkańcami hoteli robotniczych. 28 grudnia 1990 r. rozpoczęła się wizyta duszpasterska - kolęda u parafian.

Podczas uroczystej Mszy Świętej kończącej rok 1990 ks. Proboszcz podziękował wszystkim parafianom za duże zaangażowanie i wsparcie finansowe, dzięki któremu w ciągu 4 miesięcy istnienia parafii udało się zgromadzić: ołtarz oraz ambonkę (dar spółdzielni „Riwa”), puszkę na komunię świętą, gong, dzwonki, dwa ornaty, welon naramienny, kadzidło, pateny, naczyńka do chrztu, monstrancję, krzyż procesyjny, baldachim, figurki do szopki betlejemskiej, świeczniki, bursę (naczynie do zanoszenia komunii chorym), tabernakulum, ubrania dla ministrantów, figurkę Matki Bożej.

Od początku istnienia parafii funkcje kościelnych pełnili Jan Mazur oraz Maksymilian Jenczmionka. Organistą jest Pan Piotr Kupiec, ponadto dwie uczennice pobierają lekcje gry na organach, aby pomóc Panu organiście. Niektóre Msze Święte i nabożeństwa uświetnia chórek dziecięcy oraz zespół wokalno-instrumentalny.

8 grudnia 1990 r. przeszkolono 18 chłopców, którzy w czasie uroczystej Mszy Świętej zostali przyjęci do grona ministrantów. W czasie tej samej Mszy do grona “Oazy” wstąpiło 53 dzieci (do grupy młodszej 30, do starszej 23).

Od września do grudnia 1990 r. ochrzczono 18 dzieci, 1 parze udzielono Sakramentu małżeństwa, w parafii miały miejsca dwa pogrzeby.

Ksiądz Proboszcz zaznaczył, że utworzenie parafii spowodowało wzrost pobożności wśród mieszkańców Osiedli. Świadczy o tym fakt, że ten skromny budynek z trudem mieści wiernych i decyzja o rozbudowie jest słuszna i konieczna.

ROK 1991

„Czyż nie wiecie, żeście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was? Jeżeli ktoś zniszczy świątynię Boga, tego zniszczy Bóg. Świątynia Boga jest świętą, a wy nią jesteście.”

1 Kor 3, 16-17

Podczas noworocznej Mszy Świętej ks. Proboszcz złożył parafianom życzenia zdrowia, pomyślności i Błogosławieństwa Bożego oraz prosił o dalszą pomoc w pracach związanych z przebudową kościoła.

Nadszedł okres Wielkiego Postu. W trosce o głębsze przeżycia parafian umieszczono w kościele stacje drogi krzyżowej, którą oprawili i zawiesili Panowie aktywni we wszystkich przedsięwzięciach i pracach, Pan Andrzej Hamilka i Jan Plicko.

Wierni brali liczny udział w piątkowych nabożeństwach Drogi Krzyżowej. W wielkim skupieniu dzieci, młodzież i dorośli przeżyli rekolekcje wielkopostne w okresie od 22 marca do 24 marca 1991 r. prowadzone przez ks. Stanisława Dworzaka - Proboszcza parafii Górażdże.

W Wielkim Tygodniu dzieci i młodzież brały udział w rekolekcjach szkolnych. W związku ze zbliżającymi się Świętami Wielkanocnymi majątek parafii wzbogacił się o niezbędne akcesoria sakralne dotyczące tego okresu, zakupione ze składek wiernych. Wypada wspomnieć o : krzyżu, figurze do Grobu Pańskiego czy figurze Zmartwychwstałego Chrystusa.

Bardzo wymowną i przejmującą dekorację grobu Chrystusowego wykonali Panowie Andrzej Hamilka, Jan Plicko oraz Pani Bul.

Wkroczyliśmy w miesiąc Maryjny. Wnętrze naszego kościoła znów zmieniło wystrój. Skromna figurka Matki Bożej bardzo ładnie prezentowała się na tle przygotowanej przez Panią T. Bul

21 maja 1991 r. uczniowie klas ósmych oraz kilka osób dorosłych przystąpiło do Sakramentu Bierzmowania w parafii św. Mikołaja.

Pierwsza Komunia Święta w naszej parafii miała miejsce 2 czerwca 1991 r. Poprzedzona była długim przygotowaniem do tak ważnego sakramentu. W przygotowania były zaangażowane dzieci, rodzice i ks. Proboszcz. Pierwszą Komunię Świętą przyjęło 46 dzieci.

KIELICH

Pierwsze Święto Patrona naszej parafii - „odpust” połączone było z obchodami Dnia Chemika zgromadziło Księży z pobliskich kościołów i tłumy wiernych.

Uroczystość Bożego Ciała poprzedziły długie przygotowania z postawieniem na ulicach Waryńskiego, Nowotki, Przodowników Pracy i Zaciszu ołtarzy. Kilka Pań uszyło i wyhaftowało ozdobne poduszki do procesji. Nauczycielki ze Szkoły Podstawowej zajęły się przygotowaniem dzieci do sypania kwiatów. Piękna pogoda dodała blasku tej podniosłej i pierwszej uroczystości Bożego Ciała. Uroczystość ta przyciągnęła ogromne tłumy wiernych, którzy całymi rodzinami uczestniczyli w procesji.

Pierwszy ołtarz - ul. Waryńskiego

Drugi ołtarz - ul. Nowotki

Trzeci ołtarz - ul. Przodowników Pracy

Czwarty ołtarz - plac przy kościele

W nagrodzie za dobrze pełnioną służbę ks. Proboszcz urządził grupie ministrantów biwak na Górze św. Anny, który trwał od 1 do 6 lipca 1991 r.

W związku z przystąpieniem do kapitalnego remontu w budynku kościelnym od 8 lipca 1991 r. nastąpiło przeniesienie nabożeństw do pomieszczeń byłej stołówki znajdującej się obok kościoła. Malowidła ścienne wbrew pozorom nie wpływały destrukcyjnie na modlących się.

W tym czasie prowadzone były intensywne prace budowlane:

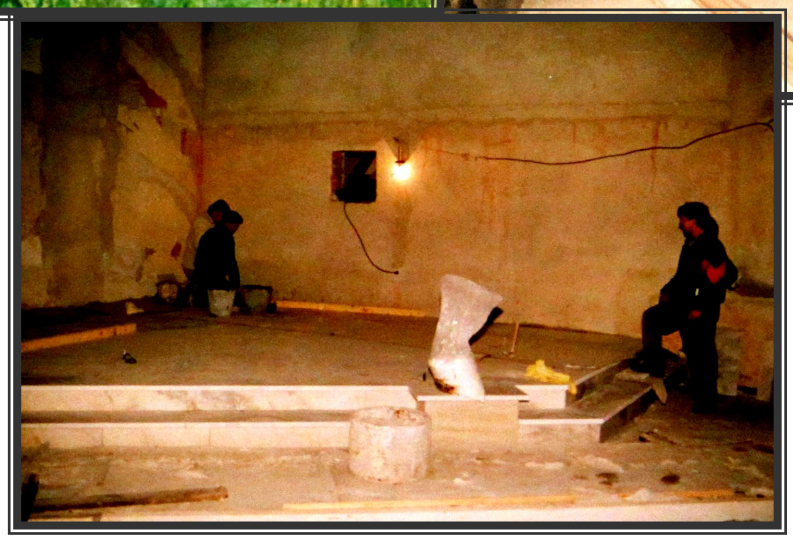

W dniach 13 - 15 sierpnia 1991 r. Ojciec Święty Jan Paweł II w Częstochowie spotkał się z młodzieżą całego świata. W spotkaniu tym uczestniczyli również nasi młodzi parafianie razem z ks. Proboszczem. Wrócili rozmodleni, rozśpiewani, pełni niezapomnianych przeżyć, którymi dzielili się z wiernymi a na jednej z Mszy zorganizowali koncert poznanych na pielgrzymce pieśni.

We wrześniu zrealizowały się marzenia wielu parafian, kiedy to zorganizowano pielgrzymkę do Sanktuarium Matki Boskiej Licheńskiej. 27 września o godz. 6 rano spod kościoła ruszył autokar pełen rozentuzjazmowanych pielgrzymów. Dla każdego uczestnika ks. Janusz przygotował śpiewnik pieśni pielgrzymkowych i wkrótce potem autobus rozbrzmiewał śpiewem.

Sanktuarium Licheńskie dostarczyło wielkich przeżyć duchowych. W drodze powrotnej zwiedzono Niepokalanów, a dzień zakończono Apelem Jasnogórskim w Częstochowie.

Obok prac budowlanych przy kościele, chcieliśmy także w jakiś sposób jeszcze bardziej zaktywizować religijność mieszkańców. W miesiącu październik na Osiedlu Azoty obok Szkoły Podstawowej postawiliśmy krzyż, którego fundatorami byli Anna I Henryk Kiełbowiczowie.

W ciągu 6 miesięcy od 8 lipca do Wigilii Bożego Narodzenia wykonano w kościele dzięki pomocy wielu parafian i Zakładów Azotowych rekordową ilość prac. Dokonano wyburzenia wielu ścian, wykonano marmurową posadzkę w kościele oraz prezbiterium z polerowanego marmuru. Założono nową instalację elektryczną, instalację CO, instalację wodną, mikrofonizację. Zainstalowano nowe punkty świetlne, pomalowano ściany, wymieniono drzwi oraz postawiono nowy konfesjonał.

Na pasterce wierni spotkali się w częściowo przebudowanym kościele. Uroczysty nastrój Świąt Bożego Narodzenia podkreślił piękny wystrój świąteczny a z nowego chórku rozbrzmiewały kolędy grane na nowych organach.

Dobiegł koniec roku 1991, podsumowując go ks. Proboszcz tradycyjnie podziękował za pomoc w pracach budowlanych i ofiary złożone na ten cel. Podkreślił, że obecnie parafia liczy 3.000 mieszkańców. Duża ilość parafian uczestniczy w niedzielnych nabożeństwach. Powstała grupa charytatywna, która prowadzi punkt sprzedaży używanej, a uzyskane fundusze przekazuje na pomoc potrzebującym wsparcia.

W mijającym roku parafia wzbogaciła się o kielich, patenę, biały ornat, ornat do uroczystości Maryjnych, sprzęt elektroniczny (organy Cassio 656, 2 wzmacniacze, 6 mikrofonów), skompletowano ubiory ministrantów, kapę - nieszpornik oraz bieliznę ołtarzową.

W roku 1991 udzielono 61 chrztów i 16 ślubów, na miejsce wiecznego spoczynku odprowadzono 7 parafian, a Pierwszą Komunię Świętą przyjęło 46 dzieci.

ROK 1992

„Należy nie tylko nazwać Kościół Matką, ale szanować go i służyć mu, gdyż nie może mieć Boga za Ojca, kto nie ma Kościoła za Matkę; nie można kochać Chrystusa, jeśli nie kocha się Kościoła, który umiłował Chrystus: w jakiej mierze ktoś kocha Kościół Chrystusa, w takiej ma Ducha Świętego” .

Jan Paweł II

Nowy rok rozpoczęliśmy kontynuacją prac remontowo - budowlanych, układanie posadzki w pomieszczeniach zaplecza oraz wymianę kolejnych drzwi.

W czasie ogłoszeń parafialnych w jedną z niedziel stycznia Ksiądz Proboszcz przedstawił harmonogram następnych prac budowlanych:

- do Wielkanocy zakończenie prac na zapleczu
- po Świętach rozpoczęcie budowy wieży oraz zmiana elewacji zewnętrznych ścian budynku
- w połowie czerwca zostaną w kościele postawione nowe ławki, które zastąpią niewygodne krzesła.

W pierwszych dwóch miesiącach zakupiono: puszkę do Komunii Świętej, ornat koloru zielonego, szerokie stuły we wszystkich kolorach liturgicznych do ornatów, naczynie na kadzidło, 2 welony naramienne, 2 komże, 4 alby kapłańskie, 12 alb ministranckich, nowe obrusy ołtarzowe.

W dniach od 18 do 21 marca 1992 roku odbyły się Rekolekcje Wielkopostne dla dorosłych, poprowadzone przez o. Marka Czyżyckiego - misjonarza ze Zgromadzenia Ojców Oblatów. Nauki rekolekcyjne dostarczyły głębokiego przeżycia i przygotowały do sakramentu pojednania i uroczystości paschalnych.

W dniu 24 marca 1992 r. o godzinie 18:30 ks. bp. Gerard Kusz w czasie uroczystej Mszy Świętej udzielił Sakramentu Bierzmowania 44 mieszkańcom naszej parafii.

Była to pierwsza oficjalna wizyta Biskupa w naszej świątyni.

Po uroczystości Bierzmowania Biskup Gerard Kusz spotkał się z radą parafialną. Na spotkaniu poruszano sprawy budowy kościoła oraz tematy ogólno kościelne. Biskup wyraził zadowolenie i był wręcz zaskoczony z postępu prac budowlanych i działalności parafii. Przeprowadził jednocześnie wizytację duszpasterską parafii, którą uzupełnił w trzy dni później Biskup Ordynariusz Alfons Nossol wpisując się do Kroniki.

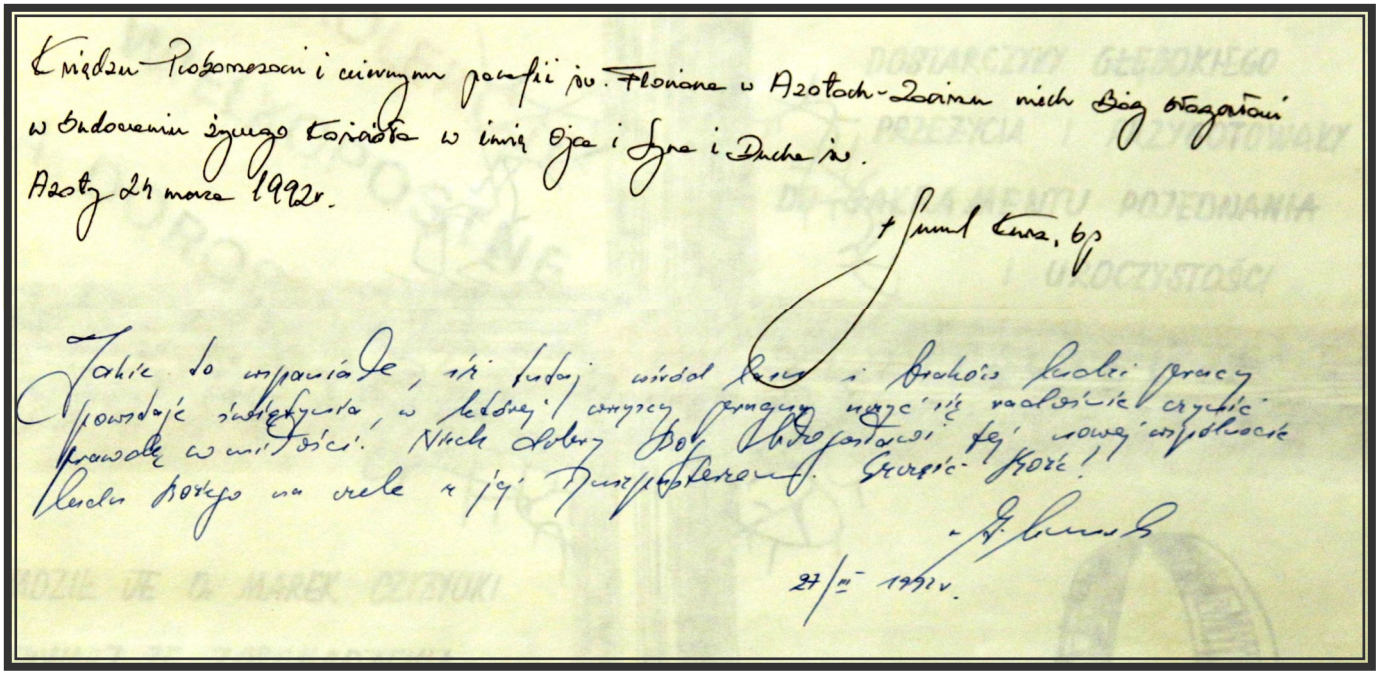

Innym godnym wydarzeniem wielkopostnym były nabożeństwa Gorzkich żalów. Na pierwszym nabożeństwie kazanie pasyjne wygłosił o. Tadeusz Hajduk - proboszcz parafii pw. św. Eugeniusza de Mazenod w Kędzierzynie - Koźlu.

W dniach od 30 marca do 1 kwietnia 1992 r. miały miejsce Rekolekcje Szkolne dla 600 uczniów z pobliskiego Zespołu Szkół Zawodowych Zakładów Azotowych Kędzierzyn. Natomiast w trzech pierwszych dniach Wielkiego Tygodnia tj. od 13 kwietnia do 15 kwietnia 1992 r. dzieci i młodzież w liczbie 300 osób brało udział w Rekolekcjach dla nich przygotowanych.

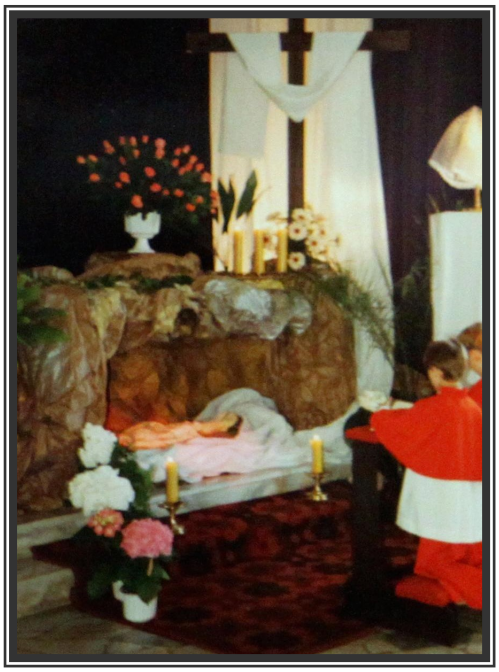

We Wielki Czwartek rozpoczynający Triduum Paschalne Ksiądz Proboszcz wraz z grupą ministrantów i niektórymi parafianami brał udział we Mszy Świętej Krzyżma w Katedrze Opolskiej.

Obchody Uroczystości Triduum Paschalnego w naszym kościele miały bogatą oprawę, a niektórzy parafianie brali w nich udział po raz pierwszy.

3 maja 1992 r. obchodziliśmy po raz drugi uroczystości odpustowe ku czci nasze patrona św. Floriana. Suma odpustowa odbyła się o godzinie 11:30, a przewodniczył jej o. Tadeusz Hajduk - Proboszcz Parafii pw. Eugeniusza de Mazenod w asyście dwóch Diakonów z Seminarium Duchownego w Nysie. Ojciec Hajduk wygłosił Słowo Boże. Na uroczystości zgromadziło się wielu wiernych i 22 Księzy z okolicznych parafii, którzy zostali następnie zaproszeni na spotkanie przy stole w Świetlicy w Hotelu „Jodła" w sąsiedztwie tymczasowej plebanii.

10 maja gościliśmy w Parafii 3 kleryków Wyższego Seminarium Duchownego w Nysie w ramach kwartalnych dni modlitw o powołania do Służby w Kościele. Wygłosili oni Słowo Boże, uczestniczyli w liturgii Mszy Świętej oraz prowadzili Nabożeństwo popołudniowe o tematyce powołaniowej.

Przez cały czas nieprzerwanie trwały prace budowlane przy naszym kościele. W okresie zimowo - wiosennym wykonano marmurową posadzkę i wmontowano drzwi w pomieszczeniach zaplecza. Drzwi zrobiono na zamówienie w stylu sakralnej. Na zapleczu powstała Zakrystia główna, zakrystia ministrantów, cztery magazyny, pomieszczenia biblioteki parafialnej i zarazem punkt sprzedaży książek i pamiątek parafialnych. Utworzono również pomieszczenia dla organisty tzw. chórek i klub parafialny.

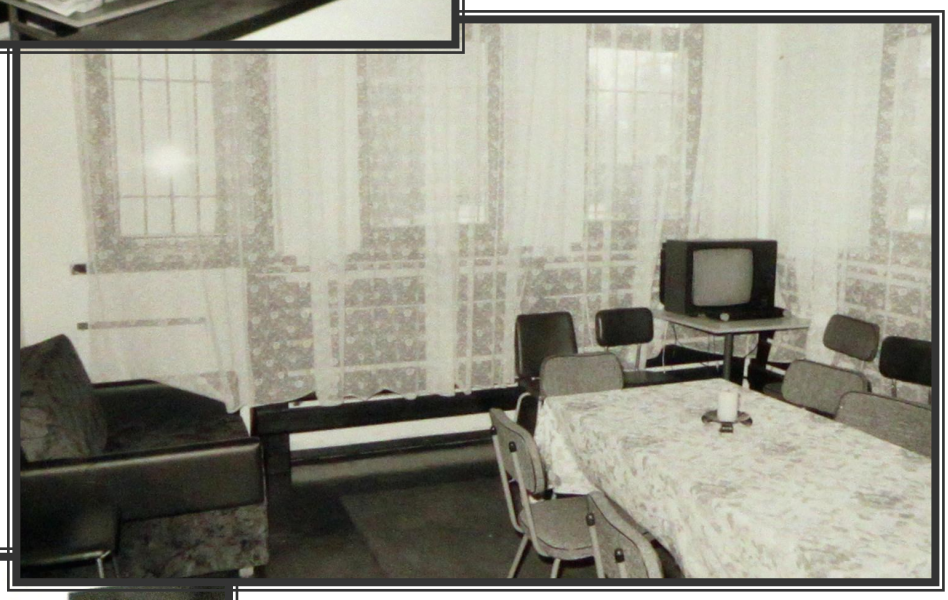

17 maja odbyło się niezwykłe Nabożeństwo majowe. Tym razem wierni zebrali się nie w kościele, ale przy krzyżu znajdującego się przy Szkole Podstawowej. Modlitwy przeplatane były występem zespołu muzycznego. Młodzież naszej parafii w każdy czwarty Piątek miesiąca uczestniczyła w czuwaniu modlitewnym dla młodzieży naszego miasta. Od czasu do czasu włączała się ona w organizowanie owych czuwań.

7 czerwca 1992r. w Uroczystość Zesłania Ducha Świętego 42 uczniów naszej parafii przystąpiło do Pierwszej Komunii Świętej. 14 czerwca, podczas uroczystości Trójcy Świętej dzieci z klas III obchodziły rocznicę swojej pierwszej Komunii Świętej.

18 czerwca po raz drugi parafianie uczestniczyli w procesji Bożego Ciała. Tym razem trasa wiodła ulicami Wojska Polskiego, Waryńskiego, Nowotki, Piłsudskiego, Rosenbergów i Przodowników Pracy. Ołtarze znajdowały się na ulicach Waryńskiego, Piłsudskiego, Przodowników Pracy oraz przy kościele. Cała trasa była pięknie udekorowana, co świadczy o zaangażowaniu mieszkańców.

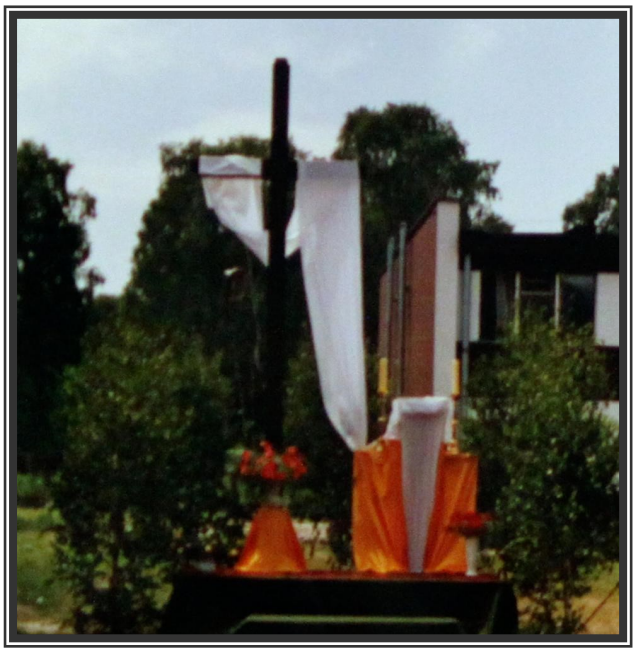

Dnia 22 czerwca o godzinie 17:00 odbyła się uroczysta Msza Święta na zakończenie roku szkolnego i katechetycznego w intencji dzieci, młodzieży i grona pelagicznego naszej szkoły.

Prace budowlane trwają nadal. w związku z czym istnieje potrzeba zgromadzenia coraz większych ilości materiałów budowlanych w postaci cegieł i drewna. Za staraniem Ks. Proboszcza parafia otrzymała zgodę od Zakładów Azotowych na rozbiórkę budynku przy stadionie obok Osiedla „Zacisze”. Rozbiórki dokonali parafianie w czynie społecznym uzyskując 20 tysięcy sztuk cegły bardzo dobrej jakości z przeznaczeniem na budowę wieży.

Rozpoczęła się budowa wieży kościelnej. Powstaje fundament umożliwiający dalsze prace, które potrwają do późnej jesieni.

W nagrodę za sumienną służbę w kościele w dniach od 6 do 11 lipca 1992 r. ministranci wraz z Księdzem Proboszczem wyjechali na obóz do chaty w Beskid Żywiecki, gdzie czynnie wypoczywali. Przy wakacyjnym odpoczynku nie zapominali o Mszy Świętej, która odprawiana była codziennie w jednym z pokojów starej chaty. W Eucharystii brali udział również miejscowi górale. Ołtarz zastępował stół przykryty obrusem. Chata, w której mieszkali znajdowała się tuż przy szczycie Kieczory (831 m.n.p.m.), do najbliższej wioski - Międzygródzia Żywieckiego jest około 6 km. Dobra pogoda została wcześniej zamówiona, chociaż i deszczem uczestnicy nie przejmowali się zbytnio, bo chata zapewniała im 4 ściany, dach nad głową oraz możliwości do rekreacji. Wszyscy wrócili zadowoleni i wypoczęci.

W wakacje 92 roku rozpoczęły się przygotowania do XVI Opolsko - Gliwickiej pieszej pielgrzymki na Jasną Górę. 18 sierpnia 1992 roku z kozielskiego rynku ruszają pątnicy naszego miasta. Z naszej parafii w pielgrzymce brały udział 24 osoby. Do stóp Królowej Polski pielgrzymi Diecezji Opolskiej dotarli 22 sierpnia. Przed obrazem Czarnej Madonny pielgrzymi dziękowali za wszystkie otrzymane łaski, za matczyną opiekę i prosili o dalsze wstawiennictwo.

Chcąc usprawnić pracę przy budowie wieży kościelnej na prośbę ks. Proboszcza zgłosiły się osoby z każdej ulicy, odpowiadające za organizację prac budowlanych.

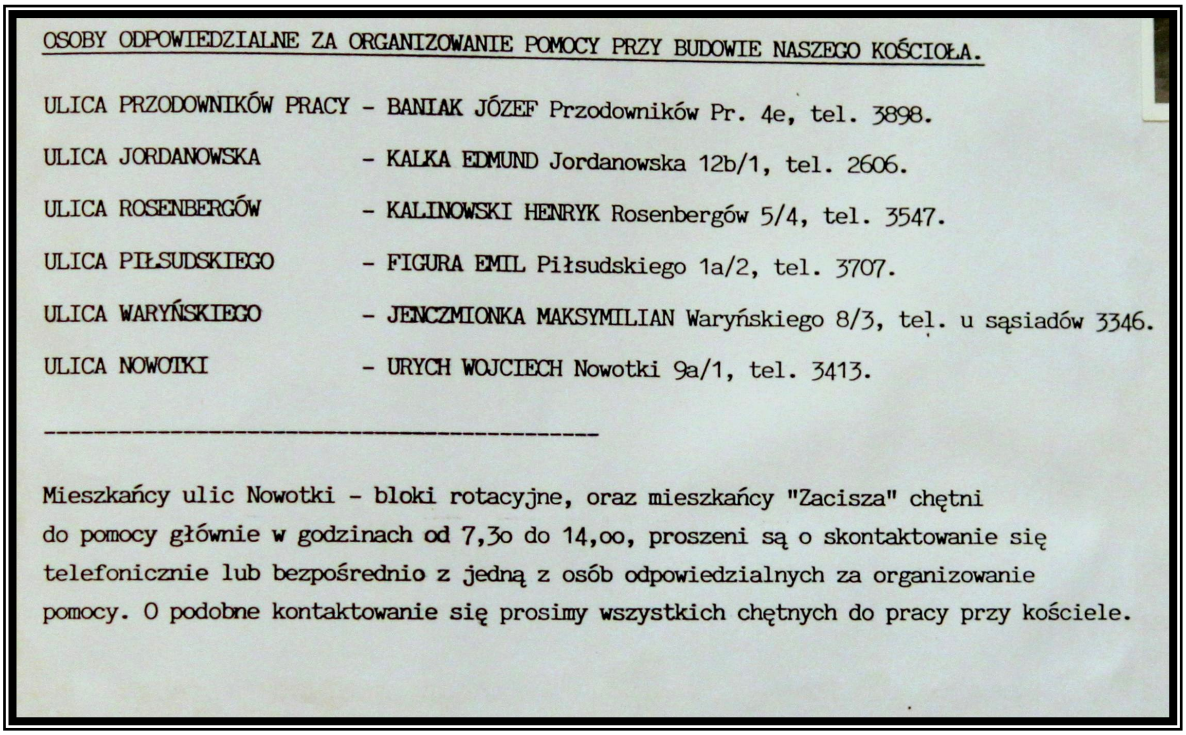

OSOBY ODPOWIEDZIALNE ZA ORGANIZOWANIE POMOCY PRZY BUDOWIE NASZEGO KOŚCIOŁA.

ULICA PRZODOWNIKÓW PRACY - BANIAK JÓZEF Przodowników Pr. 4e, tel. 3898.

ULICA JORDANOWSKA - KALKA EDMUND Jordanowska 12b/1, tel. 2606.

ULICA ROSENBERGÓW - KALINOWSKI HENRYK Rosenbergów 5/4, tel. 3547.

ULICA PIŁSUDSKIEGO - FIGURA EMIL Piłsudskiego 1a/2, tel. 3707.

ULICA WARYŃSKIEGO - JENCZMIONKA MAKSYMILIAN Waryńskiego 8/3, tel. u sąsiadów 3346.

ULICA NOWOTKI - URYCH WOJCIECH Nowotki 9a/1, tel. 3413.

Mieszkańcy ulic Nowotki - bloki rotacyjne, oraz mieszkańcy "Zacisza" chętni do pomocy głównie w godzinach od 7,3o do 14,oo, proszeni są o skontaktowanie się telefonicznie lub bezpośrednio z jedną z osób odpowiedzialnych za organizowanie pomocy. O podobne kontaktowanie się prosimy wszystkich chętnych do pracy przy kościele.

3 września odprawiona została Msza Święta rozpoczynająca Nowy Rok szkolny i katechetyczny. W miesiącu wrześniu nasza świątynia zmieniła definitywnie wystrój po wymianie krzeseł na nowe ławki.

6 września o godzinie 15:00 odbyło się nabożeństwo ku czci św. Krzysztofa, połączone z poświęceniem samochodów. Jak nigdy dotąd plac przykościelny zapełnił się różnorodnymi autami.

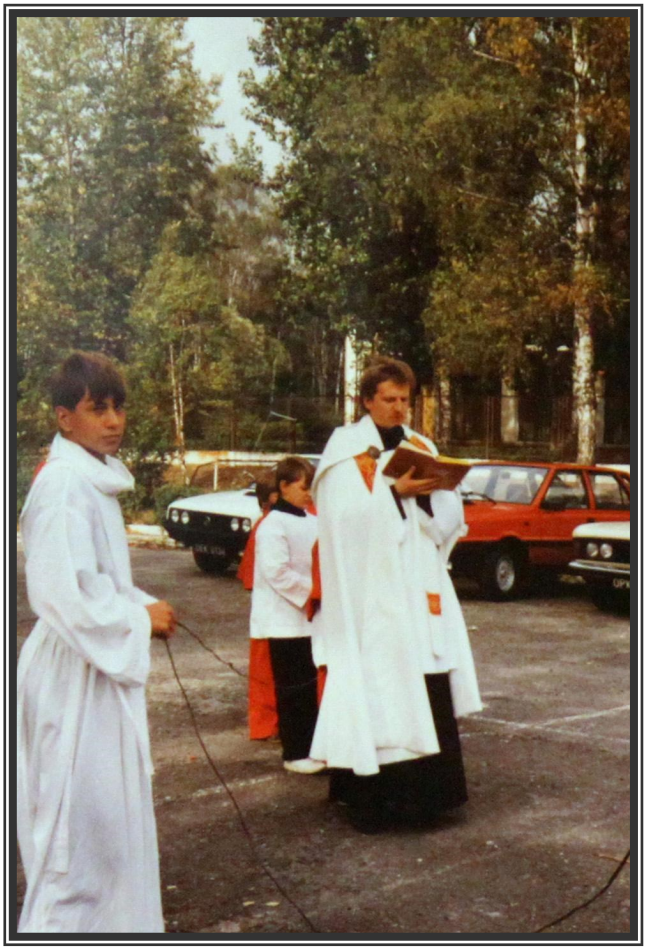

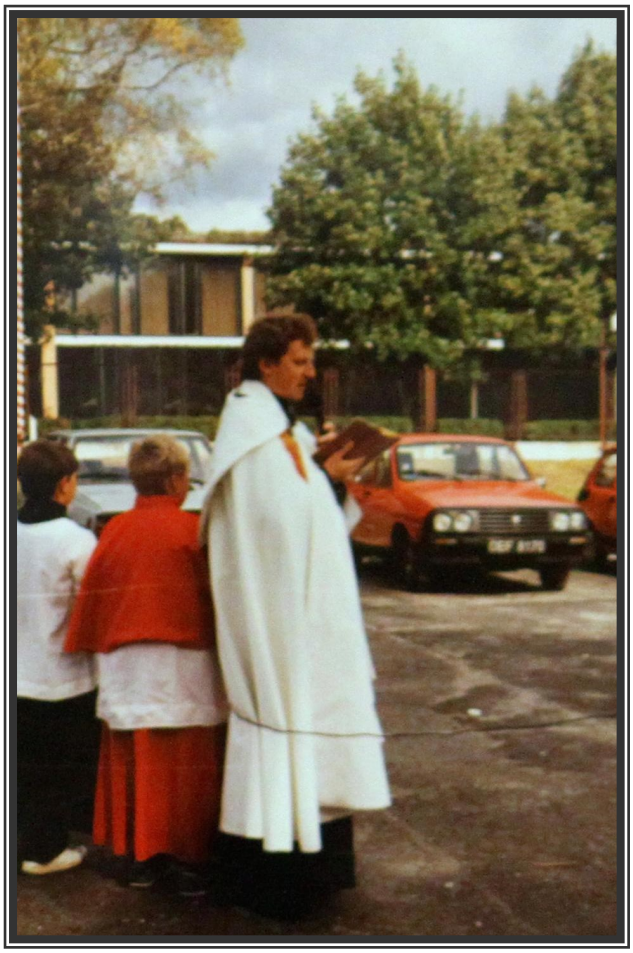

13 września w niedzielę o godzinie 11 miały miejsce nasze Parafialne dożynki połączone ze Mszą Świętą dziękczynną za tegoroczne zbiory. Przy ołtarzu leżał piękny bochen chleba z tegorocznego ziarna. Od 17 do 19 września dzieci i młodzież naszej parafii uczestniczyły w triduum ku czci św. Stanisława Kostki, patrona młodzieży.

Od 2 do 3 października 1992 r. odbyła się pielgrzymka do Sanktuarium Matki Bożej Bolesnej w Licheniu oraz pielgrzymka na Jasną Górę, w której uczestniczyło ponad 40 wiernych, nie tylko z naszej parafii.

W miesiącu listopadzie w naszej parafii powstała grupa charytatywna „Caritas”, w której skład weszły następujące osoby:

1. Danuta Kowalska - przewodnicząca
2. Danuta Szebesta - sekretarz
3. Maria Krzystkiewicz - skarbnik
4. Michalina Sieja
5. Maria Urych
6. Stanisława Kaczor
7. Zofia Karpińska

Grupa „Caritas” od razu przystąpiła do działania. Zorganizowano zbiórkę używanej odzieży, którą następnie po symbolicznych cenach sprzedano potrzebującym lub rozdano bezpłatnie. Pieniądze ze zbiórki przeznaczono na zapomogę dla biednych dzieci. Grupa ta pomagała również w organizacji meczu piłki nożnej, sprzedając bilety, z których dochód przeznaczono na wypoczynek dla najbiedniejszych parafian. Pierwszy taki mecz odbył się 31 maja 92 roku z okazji Dni Miasta Kędzierzyn - Koźle, w ramach turnieju halowego piłki nożnej między lekarzami, księżmi, policjantami i prawnikami. Impreza zgromadziła około 1000 kibiców. Organizatorami tej imprezy była nasza parafia. Mecz ten wygrała grupa księży z naszego miasta. Drugi mecz na stadionie „Kuźniczka” miał miejsce 20 września tego samego roku. Tym razem zmierzyli się ze sobą księża i lekarze, Mecz wygrali lekarze wynikiem 3 : 2. 25 października 1992 r. odbył się kolejny mecz miedzy la krzami, księżmi, nauczycielami oraz pracownikami MPK. Tym razem wygrali księża.

8 listopada o godzinie 17:30 odbyło się ciekawe nabożeństwo „o życiu i przemijaniu”, które uświetnił nasz zespół przedstawiając program słowno-muzyczny. 10 listopada w parafii zawiązuje się Krąg biblijno-dyskusyjny. Spotkania odbywały się raz w miesiącu. Na pierwszym spotkaniu omawiano tematy dotyczące życia pozagrobowego oraz tematy związane z istnieniem czyśćca. 20 listopada w późnych godzinach wieczornych miało miejsce czuwanie modlitewne dla dorosłych. Natomiast 4 dni później młodzież miała możliwość obejrzeć film religijny pt. „Ojczyzna Zbawiciela”.

Na początku grudnia na naszym Osiedlu powstaje Dom Dziennego Pobytu, o który mieszkańcy zabiegali od dłuższego czasu. W kościele przez prawie rok co jakiś czas organizowano zapisy osób chcących włączyć się w działalność tej placówki. Osiedle „Azoty" charakteryzowało się tym, że duża ilość mieszkańców przekroczyła już wiek emerytalny. Niektórzy z nich to osoby samotne i często niezbyt sprawne. Głównie to właśnie dla tych osób powstała inicjatywa tego domu. Stał on się dla wielu drugim domem. Wielkim zaangażowaniem i poświęceniem wykazała się Pani kierownik Kozłowska oraz pozostały personel. Oprócz akcji tanich obiadów, z których korzysta ponad 60 osób, organizowane są często ciekawe programy kulturalne i imprezy okolicznościowe, o których organizację często prosiło się parafian.

24 grudnia w Wigilię Bożego Narodzenia rozpoczęła się uroczysta Pasterka poprzedzona misterium słowno-muzycznym. Tym razem szopka była w otoczeniu egzotycznej roślinności, co nadało jej niezwykły orientalny charakter. Przy szopce często spotykały się dzieci, czy to w grupach oazowych czy w gronie rodzinnym po to aby pośpiewać nowonarodzonemu Dzieciątku kolędy.

Nasza parafia była organizatorem wyjazdu grupy młodzieży z naszego miasta do Wiednia na Europejskie Spotkanie Młodych z Ekumeniczną Wspólnotą z Taizé. Z naszego miasta wyjechało 300 osób. Spotkanie trwało od 28 grudnia 1992 r. do 2 stycznia 1993 r.

W ostatni dzień roku odbyła się Msza Święta za parafian, połączona z nabożeństwem dziękczynnym. Dokonano podsumowania roku 1992. Udzielono 55 chrztów i 14 ślubów kościelnych. 42 dzieci przystąpiło do Pierwszej Komunii Świętej, Sakrament Bierzmowania przyjęły 54 osoby, w tym 10 osób w Katedrze Opolskiej. Na miejsce wiecznego spoczynku odprowadzono 14 parafian.

Oprócz tego uzupełniono niektóre szaty liturgiczne. Część z nich została ofiarowana przez parafian, a pozostałe zostały zakupione za około 10 mln starych polskich złotych. Za sumę kilkunastu milionów dokupiony został sprzęt elektroniczny i nagłaśniający (wzmacniacz, kolumny głośnikowe i mikrofony).

Doprowadzono do stanu surowego budowę wieży kościelnej. Prace wykończeniowe przełożono na wiosnę 1993 roku. Odwiedziny duszpasterskie w dniach 28 grudnia 92 roku do 30 stycznia 93 roku przyjęło 95 % mieszkańców naszej parafii. A w niektórych rejonach nawet 100%.